

המטרה הכללית היתה – "להביא לימות המשיח". להשלים את תכניתו של ה'מהנדס', ולהביא בפעל את הגאולה.

כך עד שנת תשנ"ב, אז הודיע הרבי מלך המשיח שליט"א באפן ברור, שהעבודה הסתיימה. העולם – ה'בנין' של לעשות לה' דירה בתחתונים – מוכן להתגלות ותפקידנו השתנה!

כעת עלינו להכין את הדירה ולהיות מוכנים לקבלת פני משיח. הדירה המפארת בנויה להפליא, השלוחים הכינו את העולם לגאולה ומשיח נכנס או-טו-טו, שרק לא נרדם על הספה בסלון... נהיה מוכנים ונכין את העולם סביבנו לקבל אותו מתוך שמחה כאשר הוא יכנס.

מהיום ואילך, הפונה שלנו בקיום מצוות משתנה, לא עוד הכנת העולם לגאולה, שהרי הוא מוכן... הפונה מהיום להכין את עצמנו לגאולה, להכין את עצמנו ליום הגדול, בו הרבי מלך המשיח שליט"א יתגלה לעינינו, ויקח אותנו לבית המקדש השלישי – תכף ומיד ממש!

נלמד ונלמד ענייני גאולה ומשיח, כדי להחדיר בעולם את ההפירה שמשיח בדרך אלינו, ויש לקבל את פניו כראוי!

היי-שרה השליחות היחידה

בבריא את העולם הציב ה'נקדת יעד: הגאולה! בכל דור ודור הוטל על בני ישראל להתקדם בבניית הדירה בתחתונים, ולקרב את העולם בעוד שלב אל הגאולה.

תהליך הכנת העולם לגאולה, תואם לתהליך בנית בנין. תכנית המהנדס היא הבסיס והעבודה מתקדמת בהתאם לכך. בתחלה בונים יסודות, עליהם יוצקים קומה ראשונה, משחילים צנורות למים וחשמל, מסיידים, צובעים, מתקינים ברזים ומנורות, מרצפים ובונים דלתות ומשקופים... המטרה בכל אלה, היא אחת: הקמת הבנין בהתאם לתכנית.

כל אחד מבני ישראל הוא 'פועל בנין', ויש לו תפקיד מיוחד בדירה הענקית. האחד מניח לבנים, משנהו יוצק מלט, וחברו מתקין תאורה, לכלם אותה מטרה – להביא את הגאולה.

לכל דור במהלך ההיסטוריה, משימה מיוחדת אותה נדרש לקים במסירות נפש, אם חנוך ילדי ישראל, או קרוב רחוקים לשמירת תורה ומצוות, אבל תמיד, תמיד,

דבר מלכות לילדים

מוכן. עתה עלינו להתכונן לקבל את פניו. אמנם, הפעילות היומיומית לא השתנתה. עלינו ללמד תורה, לקיים מצוות בהדור, לאהב חברים ולכבד הורים; אבל ההרגשה אחרת - כי המטרה הפעם היא, קבלת פני הרבי מלך המשיח שליט"א. מצבנו היום, כמצבם של תושבי העיר המתכוננת לקראת בואו של המלך ומעשינו מקדשים לדבר האחד והיחיד שנותר - קבלת פניו בשמחה!

נשיא הדור הכריז 'הסתיימה השליחות',
העולם מוכן להתגלות.

עבודה של דורות בהכנת העולם
הגיעה לקצה באפן משלם.

מעתה, השליחות המוטלת עלינו,
קבלת פני משיח צדקנו:

נסביר באפן המתקבל
נודיע לעם ישראל

נכריז ברחבי תבל
משיח בדרך וכבר גואל

נהיה חדורים בשליחות היחידה,
משיח מוגיע, זו עבדה!

לקראת חגיגות האלף להקמת הממלכה האדירה, הכרו על תחרות ענק. העיר שתצטיין בנקיון ובטפוח במהלך חצי שנה ותשביה יתנהגו בעדינות ובנימוס - תזכה בבקור היסטורי של הפמליה המלכותית.

ההכרזה המלכותית גרמה להתרגשות אדירה. בכל עיר הוקמה ועדה שהפקדה על שפור פני העיר וחנוף התושבים. נתיני הממלכה השקיעו באפן אישי את מרב המאמצים על מנת להגיע לתוצאה המקסימלית.

והנה הגיע הרגע. לאחר מתח רב, הכריזו השופטים על העיר המנצחת. תושביה היו מאשרים! הם המשיכו לטפח את העיר, ולהשקיע בחנוף, אבל באפן שונה. התרגשות התושבים והשמחה לקראת בקורו של המלך נכרה היטב בכל פנה.

נכון, גם לפני כן נעשו אותם דברים בדיוק, אבל אחרת לגמרי! עכשו זה 'על אמת', המלך הולך להגיע לכאן!

לארץ כל הדורות קימנו תורה ומצוות כדי להביא את הגאולה, נלחמנו ביצר הרע כדי שמשיח יבוא. אבל זהו. ה'תחרות' הסתיימה, דורנו הוא דור הגאולה, הודיע הרבי מלך המשיח שליט"א והעולם

פְּנִיַת גְּאֻלָּה

התחיל להתקיים 'וכתתו חרבותם לאתים'

"פיון שנמצאים ב'זמן השיא' של ביאת משיח צדקנו, 'הנה זה (מלך המשיח) בא' - רואים כבר מעין והתחלת פעלתו של מלך המשיח על העמים, 'ושפט בין הגויים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים' - על ידי זה שהקדוש ברוך הוא נותן בלב המלכים דאמות העולם להחליט ולהכריז יחדו על דבר המעמד ומצב ד'וכתתו חרבותם לאתים'."

...

בחדש שבט תשנ"ב חתמו שתי נשיאי המעצמות הגדולות בעולם - אמריקה ורוסיה, על הסכם שלום ואחדות. והחליטו לקחת את הכסף שהיה צריך להיות בשביל טילים ומלחמות - לצרף הוספה באכל וכלכלת המדינות. ומודיע הרבי שבזה התחילה להתקיים נבואת הגאולה 'וכתתו חרבותם לאתים' - שמלך המשיח פעל על אמות העולם להפוך את החרבות שלהם ל'אתים' המשמשים לצרף אכל וכלכלה.

(דבר מלכות משפטים תשנ"ב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד